

Πρόεδροι Κ. Πετρίδου, Πρόεδρος Πρωτοδικών
Εισηγήτρια Θ. Οικονόμου, Πρωτοδίκης
Δικηγόροι Α. Μάνος, Ε. Γεωργούντζου, Ε. Περράκη

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 και 6 παρ. 1 Ν 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα", ο πνευματικός δημιουργός ενός έργου αποκτά με τη δημιουργία του το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας επ' αυτού κατά τρόπο πρωτογενή (βλ. ΑΠ 152/2005, Α` δημ. τράπεζα νομικών πληροφοριών ΝΟΜΟΣ). Περαιτέρω, το δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας είναι δεκτικό μεταβιβάσεως με σύμβαση που καταρτίζεται μεταξύ του πνευματικού δημιουργού και εκείνου που αποκτά το δικαίωμα ή μέρος των εξουσιών που απορρέουν από αυτό, όποιος δε αποκτήσει τούτο κατά τρόπο δευτερογενή γίνεται πλήρως δικαιούχος και μπορεί να ασκήσει όλες ή σε κάθε περίπτωση όσες από τις εξουσίες του έχουν μεταβιβασθεί. Εξάλλου, για την αντιμετώπιση δυσκολίας της αποδείξεως ή της διαπιστώσεως του πραγματικού γεγονότος της πνευματικής δημιουργίας, που στηρίζει την πρωτογενή κτήση του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί ενός έργου, αλλά και την αντιμετώπιση της αντίστοιχης δυσκολίας είτε της απόδειξης, είτε της διαπίστωσης του δευτερογενούς δικαιούχου, η οποία μάλιστα εξακολουθεί να υπάρχει παρά την απόδειξη της έγγραφης μεταβιβαστικής σύμβασης (άρθρο 14 Ν 2121/1993), ο νόμος καθιερώνει με τις διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 1 εδ. α` και 2 αντίστοιχα, νόμιμα τεκμήρια, σύμφωνα με τα οποία α) τεκμαίρεται ως δημιουργός του έργου το πρόσωπο του οποίου το όνομα εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του έργου κατά τον τρόπο που συνήθως χρησιμοποιείται για την ένδειξη του δημιουργού και β) τεκμαίρεται ως δικαιούχος της πνευματικής ιδιοκτησίας σε συλλογικά έργα, σε προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών ή σε οπτικοακουστικά έργα, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο του οποίου το όνομα ή η επωνυμία εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του έργου κατά τον τρόπο που συνήθως χρησιμοποιείται για την ένδειξη του δικαιούχου. Με την ένδειξη των πιο πάνω νομίμων τεκμηρίων και ειδικότερα με το δεύτερο από αυτά διευρύνεται το τεκμήριο του δημιουργού και σε δικαιούχους νομικά πρόσωπα και διευκολύνεται η απόδειξη της μεταβίβασης των δικαιωμάτων στον εργοδότη (βλ. ΠΠρΑΘ 5417/2000 ΕπισκεΔ 2001,221). Ειδικότερα δε στην περίπτωση του μισθωτού, αν αντικείμενο της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας είναι η δημιουργία έργων από το μισθωτό και εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, τότε μεταβιβάζονται στον εργοδότη αυτοδικαίως μόνο όσες περιουσιακές εξουσίες είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση του σκοπού της σύμβασης (άρθρο 8 Ν 2121/1993). Αντίθετα, η εν λόγω μεταβίβαση περιουσιακών εξουσιών δεν συμβαίνει, όταν η δημιουργία του έργου γίνεται απλώς επ' ευκαιρία της εργασιακής σχέσης και δεν αποτελούσε αντικείμενο αυτής.

Περαιτέρω, κατά το άρθρο 7 του Ν 2121/1993 τα έργα που προέρχονται από τη δράση περισσότερων φυσικών προσώπων, διακρίνονται σε έργα σύνθετα, έργα συνεργασίας και έργα συνολικά. Σύνθετο έργο είναι εκείνο που προέρχεται από τη συνένωση δύο ή περισσότερων έργων, που τίθενται υπό κοινή εκμετάλλευση. Οι σχέσεις των συνδικαιούχων του σύνθετου έργου διέπονται από τις διατάξεις της αστικής εταιρίας του ΑΚ ή αν δεν υπάρχει μεταξύ τους συμβατικός δεσμός από τις διατάξεις της κοινωνίας του ΑΚ. Συλλογικό έργο είναι εκείνο που δημιουργείται με την πρωτοβουλία, τον συντονισμό και την πνευματική διεύθυνση ενός φυσικού προσώπου από τους περισσότερους δημιουργούς, οι οποίοι, εργαζόμενοι και δρώντας ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλο, αποβλέπουν στη δημιουργία του έργου με τις

προσωπικές τους ανεξάρτητες συμβολές. Πρωτογενής δικαιούχος των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας στο συλλογικό έργο είναι το πρόσωπο που διευθύνει τις προσωπικές συμβολές των άλλων δημιουργών, οι οποίοι διατηρούν το δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας στη δική τους συμβολή, εφόσον αυτή είναι δεκτική χωριστής εκμετάλλευσης. Έργο συνεργασίας είναι το ενιαίο έργο, που συνδημιουργείται με την άμεση σύμπραξη και την κοινή πνευματική παραγωγική προσπάθεια περισσότερων δημιουργών. Αρχικοί δικαιούχοι του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας στο έργο συνεργασίας είναι όλοι οι συνδημιουργοί αυτού. Οι μεταξύ τους σχέσεις διέπονται από τις διατάξεις της κοινωνίας του ΑΚ και οι μερίδες τους είναι ίσες, εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία. Τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στο έργο συνεργασίας ασκούνται από όλους τους συνδημιουργούς από κοινού, ενώ τα ηθικής φύσης δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν και από κάθε συνδημιουργό, μόνο αν θίγεται ο προσωπικός του δεσμός με το έργο (βλ. Κουμάντο, Δίκαιο Πνευματικής Ιδιοκτησίας, σελ. 153, 160,190,191).

Εξάλλου, ως έργο νοείται κάθε πρωτότυπο πνευματικό δημιούργημα λόγου ή τέχνης ή επιστήμης, εκφραζόμενο με οιαδήποτε μορφή, ειδικότερα δε ως έργα λόγου, προστατευόμενα κατά τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας θεωρούνται και τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών (Η/Υ). Ως πρόγραμμα Η/Υ, που συνήθως είναι αποτέλεσμα συλλογικής εργασίας, ήτοι πρόκειται για έργο συνεργασίας, ορίζεται μια σειρά εντολών, που μπορούν να διαβιβασθούν από τη μηχανή και οι οποίες, μετά την εγγραφή τους σε έναν φορέα, είναι σε θέση να επιτύχουν ώστε μια μηχανή με ικανότητα επεξεργασίας πληροφοριών να εκτελέσει, επιδείξει, επιτύχει μία ορισμένη λειτουργία, αποστολή ή αποτέλεσμα. Επομένως, το πρόγραμμα είναι το τελικό προϊόν ή η αποκρυστάλλωση μιας εξελικτικής διαδικασίας και το σπουδαιότερο μέρος ενός έτοιμου "πακέτου" software. Περιλαμβάνει το πηγαίο πρόγραμμα και το πρόγραμμα της μηχανής. Τα μέρη αυτά του software έχουν τη μεγαλύτερη οικονομική αξία και αποτελούν το προσφιλέστερο αντικείμενο της αντιγραφής. Κεντρική όμως σημασία για το γράψιμο ενός προγράμματος έχει η έννοια του αλγορίθμου. Σαν αλγόριθμος περιγράφεται κάθε διαδικασία επιλύσεως ενός προβλήματος, η εκτέλεση της οποίας έχει προκαθορισθεί μέχρι και την τελευταία λεπτομέρεια. Η ιδιορρυθμία του αλγορίθμου συνίσταται στο ότι η εκτέλεσή του μπορεί να γίνει μηχανικώς, επομένως παριστά μία διαδικασία, της οποίας η εκτέλεση δεν απαιτεί δημιουργική φαντασία ή ικανότητα, ούτως ώστε να είναι δυνατόν να αφεθεί η εκτέλεση του σε μια απόλυτα αυτοματοποιημένη μηχανή. Επομένως, η εκπόνηση ενός προγράμματος Η/Υ, γίνεται βάσει προκαθορισμένων κανόνων και αποτελεί μια αξιόλογη διανοητική εργασία, η οποία απαιτεί αναλυτική και συνθετική ικανότητα, φαντασία και κρίση για τη σωστή επιλογή μεθόδου και ορθά κριτήρια επιλογής δεδομένων (βλ. ΠΠρθεσ 18201/1998 ΕΛΔ 40, σελ. 458,459).

Ένα πρόγραμμα Η/Υ προστατεύεται με την προϋπόθεση ότι ενέχει πρωτοτυπία και προσωπική πνευματική συμβολή του δημιουργού του και ένα στοιχείο δημιουργικού ύφους που να υπέρκειται του ελάχιστου αποδεκτού ορίου και να διαστέλλεται από τα ήδη γνωστά έργα, με τη διαμόρφωση των σκέψεων και την ιδιαιτερότητα του τρόπου συλλογής, ταξινόμησης και διάταξης του υλικού. Αυτή η ατομική ιδιομορφία του έργου που κρίνεται με το μέτρο της στατιστικής μοναδικότητας του δημιουργήματος. Η παρεχόμενη προστασία καλύπτει όχι μόνο το πρόγραμμα που έχει περατωθεί, αλλά και καθένα από τα διαδοχικά στάδια μέχρι την ολοκλήρωσή του, όπως είναι η ανάλυση του προβλήματος, η επίλυση και η κωδικοποίησή του, που παρέχει τις εντολές για τον Η/Υ. Η επισήμανση της αυτοτελούς για κάθε στάδιο προστασίας διατηρεί την έννομη αξία της, για την περίπτωση μιας παραβάσεως ή αμφισβητήσεως που πλήττει μόνο ορισμένο μέρος του προγράμματος που είναι

δημιουργία συγκεκριμένου προσώπου, ή στηρίζει την προβολή δικαιωμάτων από συνδημιουργούς που συνέπραξαν στην κατασκευή με διαφορετική καθένας τους προσφορά.

Εξάλλου ζήτημα προσβολής ενός προγράμματος Η/Υ από ένα άλλο τίθεται όταν το αντιγραφέν ή παραλλαχθέν πρόγραμμα προστατεύεται από την πνευματική ιδιοκτησία. Σύμφωνα δε με τις γενικές δικονομικές αρχές εκείνος που επιδιώκει να απαγορεύσει από ένα τρίτο την προσβολή του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας επί ενός έργου του θα πρέπει να επικαλείται α) εκείνα τα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά που προσδίδουν την απαιτούμενη ατομικότητα ή πρωτοτυπία δημιουργίας στο πρόγραμμα Η/Υ και εφόσον έστω και κατ' ολίγο υπερβαίνει τη στάθμιση της πληροφορικής τεχνικής (βλ. ΠΠρΑΘ 5235/1992 ΕΕμπΔ 1992,675). Δεν αρκεί για να προσδώσει πρωτοτυπία σε ένα έργο, το απλό γεγονός ότι αυτό δεν είναι αντιγραφή ενός άλλου, ούτε η πρωτοτυπία ταυτίζεται με τον κόπο, την επιμέλεια, την έκταση, τη χρησιμότητα του, τη δαπάνη ή τη χρονική διάρκεια που απαιτήθηκαν για την εκπόνηση του (βλ. ΕφΠειρ 281/2005 ΠειρΝομ 2005/174). Ενδείξεις όμως για την πρωτοτυπία του προσβαλλόμενου προγράμματος αποτελούν η διαφοροποίηση που φέρει το πρόγραμμα σε σχέση με την ισχύουσα στάθμη της πληροφορικής τεχνικής, το περιθώριο απόκλισης που έχει ο προγραμματισμός, αν ο σκοπός του προγράμματος επιτυγχάνεται με τα συνηθισμένα για τον μέσο πληροφορικό μέσα ή ασυνήθιστους μεθόδους, η ύπαρξη άλλων προγραμμάτων στην αγορά που επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα από άλλο δρόμο και με διαφορετική μέθοδο, η μοναδικότητα της επιτευχθείσας λύσης σε σχέση με το μέχρι σήμερα υφιστάμενο ύψος της πληροφορικής τεχνικής στο συγκεκριμένο κλάδο προγραμμάτων, η εμπορική επιτυχία του προγράμματος, οι ευμενείς κρίσεις ειδικών, β) την πρόσβαση στο προσβληθέν πρόγραμμα και γ) την ταυτότητα ή την ουσιώδη ομοιότητα βασικών στοιχείων των δύο προγραμμάτων (βλ. ΠΠρΑΘ 5235/1992, ό.π.).

Περαιτέρω, από τις διατάξεις των άρθρων 111 παρ. 2, 118 παρ. 4 και 216 παρ. 1 α ΚΠολΔ προκύπτει ότι το δικόγραφο της αγωγής πρέπει να περιέχει σαφή έκθεση των γεγονότων που απαιτούνται για την νομική της θεμελίωση. Η έλλειψη ή η ανεπαρκής αναφορά κάποιου από τα γεγονότα αυτά καθιστά την αγωγή αόριστη και συνιστά έλλειψη προδικασίας που εξετάζεται από το δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως, διότι ανάγεται στη δημόσια τάξη. Η αοριστία αυτή δεν μπορεί να συμπληρωθεί ούτε με τις προτάσεις ούτε με παραπομπή σε άλλα έγγραφα της δίκης, ούτε από την εκτίμηση των αποδείξεων (βλ. ΑΠ 1374/1994 ΕΛΔ 37,683).

Με την ένδικη αγωγή, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της, η ενάγουσα, που διατηρεί ατομική εμπορική επιχείρηση με δραστηριότητες την παραγωγή προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, το εμπόριο προϊόντων και προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών και τις μεταφράσεις κειμένων, εκθέτει ότι στις αρχές του 2003 συμφώνησε με την πρώτη εναγομένη εταιρία, που έχει ως αντικείμενο εργασιών την εισαγωγή και εμπορία αυτοκινήτων, να της παραδίδει η τελευταία κείμενα γραμμένα στην αγγλική γλώσσα με τεχνικές οδηγίες για τα αυτοκίνητα τύπου F., L. και A. R. που απευθύνονταν στα εξουσιοδοτημένα συνεργεία των άνω αυτοκινήτων στην Ελλάδα, να μεταφράζει αυτή (ενάγουσα) τις οδηγίες αυτές στην ελληνική γλώσσα, να προσθέτει εικόνες, περιεχόμενα, πίνακες αναζήτησης των κειμένων και να εγγράφει τα δεδομένα σε μαγνητικό μέσο cd/rom και να πωλεί στην πρώτη εναγομένη τα ως άνω cd/rom έναντι συγκεκριμένου τιμήματος ανά τεμάχιο. Η παράδοση των παραπάνω cd rom συμφωνήθηκε ότι θα γινόταν στη θυγατρική της πρώτης εναγομένης εταιρία με την επωνυμία, επ' ονόματι της οποίας καθ' υπόδειξη της πρώτης εναγομένης θα

εξέδιδε η τελευταία τα σχετικά παραστατικά/Ότι μετά την ανωτέρω συμφωνία με την πρώτη εναγομένη, δημιουργήθηκε από αυτή (ενάγουσα) και με τη συνδρομή του εξειδικευμένου συνεργάτη της τελευταίας προγραμματιστή και τεχνικού Η/Υ Γ.Θ., τον οποίο είχε προστήσει αυτή (ενάγουσα) για το σκοπό αυτό, ένα πρόγραμμα Η/Υ, το οποίο περιεχόταν σε κάθε cd/rom υπό τη μορφή κώδικα ιστοσελίδας (html-exe) και καθιστούσε εφικτή την εύκολη περιήγηση στα αποθηκευμένα αρχεία των τεχνικών οδηγιών, κάθε δε φορά που ο οποιοσδήποτε χρήστης του cd/rom αναζητούσε τις τεχνικές πληροφορίες στην αρχική σελίδα εμφανιζόταν η ένδειξη "copyright g. T.k.V.", που αποσκοπούσε στην κατοχύρωση αυτής (ενάγουσας) ως πνευματικού δημιουργού και δικαιούχου του συγκεκριμένου προγράμματος λόγω της πρωτοτυπίας του, καθόσον κάτω από όμοιες συνθήκες και όμοιους στόχους, κανείς άλλος δε θα δημιουργούσε ένα όμοιο πρόγραμμα για τη συγκεκριμένη χρήση.

Ότι μετά τη δημιουργία του ως άνω προγράμματος κατά το διάστημα από 17.2.2003 έως 20.10.2003, καταρτίστηκαν μεταξύ αυτής (ενάγουσας) και της πρώτης εναγομένης κατά τα προεκτεθέντα διαδοχικές συμβάσεις πώλησης συγκεκριμένων ποσοτήτων cd/rom έναντι του συμφωνηθέντος τιμήματος εκδοθέντων για το σκοπό αυτό των αναλυτικά αναφερθέντων στην αγωγή τιμολογίων-δελτίων αποστολής. Ότι αρχές Φεβρουαρίου 2004, αφού διακόπηκε η συνεργασία της με την πρώτη εναγομένη, αυτή (ενάγουσα) διαπίστωσε ότι στην ιστοσελίδα που διατηρεί η πρώτη εναγομένη στο διαδίκτυο (www...gr/extranet/service-news/) εμπεριέχονται όλα τα δεδομένα και πληροφορίες της Ε` έκδοσης του ανωτέρω cd/rom, όπως ακριβώς είχαν δημιουργηθεί από αυτή (ενάγουσα) και ότι στην ίδια ιστοσελίδα χρησιμοποιείται ο ανωτέρω κώδικας ιστοσελίδας που καθιστά εφικτή την εύκολη περιήγηση στα αποθηκευμένα αρχεία των εν λόγω τεχνικών οδηγιών, που σημαίνει ότι το ως άνω πρόγραμμα που αυτή (ενάγουσα) δημιούργησε, χωρίς προηγούμενη άδεια της ως δημιουργού ή συναίνεση της τελευταίας, φορτώθηκε στην ιστοσελίδα της πρώτης εναγομένης και χρησιμοποιείται από τους τεχνίτες των εξουσιοδοτημένων συνεργειών των ως άνω τύπων αυτοκινήτων, που αποκτούν πρόσβαση στις εν λόγω πληροφορίες μέσω κάποιων κωδικών καταβάλλοντος στην πρώτη εναγομένη περιοδικά μια χρηματική συνδρομή.

Ότι η κατασκευή της ανωτέρω ιστοσελίδας, στην οποία παρέχεται το πρόγραμμα αυτής (ενάγουσας) έγινε για λογαριασμό της πρώτης εναγομένης από τη δεύτερη εναγομένη εταιρία, που δραστηριοποιείται στο χώρο της πληροφορικής κατασκευάζοντας μεταξύ άλλων ιστοσελίδες (sites) στο διαδίκτυο για λογαριασμό τρίτων. Ότι η δεύτερη εναγομένη για τη δημιουργία της συγκεκριμένης ιστοσελίδας δεν έκανε μία πρωτότυπη δική της κατασκευή, αλλά αντέγραψε το ήδη από αυτή (ενάγουσα) κατασκευασθέν cd/rom αυτούσιο χωρίς να επιφέρει καμία μεταβολή και χρησιμοποιώντας τον ίδιο κώδικα ιστοσελίδας, με σκοπό να αποκομίσει παράνομο περιουσιακό όφελος, ενώ γνώριζε ότι αυτή (ενάγουσα) είναι αποκλειστική δημιουργός και δικαιούχος του εν λόγω προγράμματος, λόγω της ένδειξης "copyright g. T.k.V.", που εμφανιζόταν αυτόματα κάθε φορά που γινόταν η εγκατάσταση του συγκεκριμένου προγράμματος σε οποιοδήποτε υπολογιστή, καταφέροντας με αυτό τον τρόπο η πρώτη εναγομένη να αναπαραγάγει ανεξέλεγκτα και χωρίς άδεια το συγκεκριμένο πρόγραμμα, αποκομίζοντας κατά τα ανωτέρω περιουσιακό όφελος, παρακάμπτοντας αυτή (ενάγουσα) ήτοι τη δημιουργό του ως άνω προγράμματος για να απαλλαγεί από την υποχρέωση της να παραγγέλνει ποσότητες αντιτύπων cd/rom καταβάλλοντας το τίμημά τους σε αυτή (ενάγουσα) κάθε φορά που θέλει να ανανεώσει τα περιεχόμενα των τεχνικών οδηγιών.

Ότι για την κατασκευή του συγκεκριμένου προγράμματος -κώδικα ιστοσελίδας απαιτήθηκε η πνευματική εργασία πολλών ημερών, η επιστράτευση της εμπειρίας, των τεχνικών γνώσεων, της ευρηματικότητας και των ικανοτήτων αυτής (ενάγουσας) και των συνεργατών της. Ότι η πρωτοτυπία του εν λόγω προγράμματος ήταν τέτοια, ώστε να ικανοποιεί κατά τον καλύτερο τρόπο τις απαιτήσεις κάθε χρήστη των πληροφοριών που μία μεγάλη εταιρία όπως η πρώτη εναγομένη ήθελε να παρέχει. Ότι η παραπάνω παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά των εναγομένων της προκάλεσε ζημία ύψους 53.000 ευρώ, που αντιστοιχεί στο διπλάσιο της συνηθισμένης τιμής απόκτησης της άδειας χρήσης του προγράμματος, που ανέρχεται κατά τις συναλλακτικές συνήθειες της αγοράς των προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών στο ποσό των 26.500 ευρώ. Ότι από την προπεριγραφείσα παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά αμφοτέρων των εναγομένων, που συνιστά παράνομη προσβολή των δικαιωμάτων της επί του συγκεκριμένου προϊόντος διανοίας και προσβολή της προσωπικότητάς της και του ηθικού δικαιώματός της ως δημιουργού, υπέστη ηθική βλάβη ανερχόμενη στο ποσό των 44.000 ευρώ. Με βάση το ιστορικό αυτό ζητεί να υποχρεωθούν οι εναγόμενες αλληλεγγύως και εις ολόκληρον να της καταβάλλουν το συνολικό ποσό των 97.000 ευρώ, νομιμότοκα από την επίδοση της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να παύσουν να προσβάλλουν τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας της στο επίδικο πρόγραμμα υπολογιστή - κώδικα ιστοσελίδας, να υποχρεωθούν οι εναγόμενες να παραλείπουν κάθε προσβολή των εν λόγω δικαιωμάτων της στο μέλλον, με την απειλή χρηματικής ποινής 3.000 ευρώ για κάθε προσβολή στο μέλλον και για την περίπτωση που θα παραβούν κάθε μία από της διατάξεις της απόφασης που θα εκδοθεί, να κηρυχθεί η εκδοθησόμενη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και να καταδικαστούν οι εναγόμενες στη δικαστική της δαπάνη. Με τις προτάσεις της η ενάγουσα μετέτρεψε το αιτούμενο ποσό των 44.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης σε αναγνωριστικό.

Από τα εκτιθέμενα ως άνω περιστατικά η υπό κρίση αγωγή, για την οποία τηρήθηκε η διαδικασία απόπειρας εξώδικης επίλυσης της διαφοράς κατ' άρθρο 214Α ΚΠολΔ που απέτυχε, αρμοδίως φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου κατά την τακτική διαδικασία (άρθρο 18 παρ. 1, 22 επ. ΚΠολΔ), είναι όμως αόριστη, διότι η ενάγουσα δεν διευκρινίζει στην αγωγή της αν το επικαλούμενο δικαίωμα της απορρέει από το τεκμήριο δημιουργού της παρ. 1 του άρθρου 10 του Ν 2121/1993, ή από το τεκμήριο δικαιούχου της παρ. 2 του ίδιου άρθρου, ενόψει του ότι αφενός μεν σύμφωνα και με τα εκτεθέντα στην παραπάνω μείζονα σκέψη τα προγράμματα Η/Υ αποτελούν συνήθως έργα συνεργασίας στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις περί κοινωνίας του ΑΚ, αφετέρου δε στην προκειμένη περίπτωση στο επίδικο πρόγραμμα Η/Υ εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του έργου η ένδειξη "copyright g. T.k.V.", παραλείπεται δηλαδή να εκθέσει η ενάγουσα στην αγωγή ποια η μορφή συνεργασίας μεταξύ αυτής και του Γ.Θ., το όνομα του οποίου εμφανίζεται πάνω στον υλικό φορέα του επιδίκου έργου, αν το επίδικο πνευματικό έργο είναι έργο συνεργασίας, συλλογικό έργο ή σύνθετο έργο, και ποια η συμβολή του καθενός (ενάγουσας και Γ.Θ.), αν ο Γ. Θ. προέβη στη δημιουργία του συγκεκριμένου πνευματικού έργου ως μισθωτός της ενάγουσας, τελώντας σε σχέση εργασίας" με την τελευταία ώστε να της μεταβιβάζονται αυτοδικαίως και ελλείψει αντίθετης συμφωνίας οι εξουσίες από το περιουσιακό δικαίωμα επί του πνευματικού έργου, ή ως ανεξάρτητος εργολάβος, που μεταβιβάζει τα όποια δικαιώματα του επί του φερόμενου ως πνευματικού έργου στην ενάγουσα και σε ποια έκταση ή διατηρεί και ο ίδιος δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας επί του επιδίκου προγράμματος Η/Υ.

Επίσης η ενάγουσα δεν εκθέτει σε τι συνίσταται η συμβολή της στο σχεδιασμό του εν λόγω προγράμματος Η/Υ, καθόσον απαιτείται συμβολή ή μορφή συνεργασίας που

αποτελεί αυτοτελώς θεωρούμενη έργο με την έννοια της πνευματικής συμβολής (δημιουργική συμβολή), ούτε αν το επίδικο πρόγραμμα Η/Υ και τα διάφορα προκαταρκτικά στάδιά του εμφανίζουν το απαραίτητο όριο δημιουργικής ιδιοτυπίας (δημιουργικό ύψος), αν η διάταξη και ο συνδυασμός των επιμέρους στοιχείων δεν θεωρούνται ενόψει της κανονικής λειτουργίας του προγράμματος και ότι πρόκειται για κάτι περισσότερο από μια απλή τεχνική - μηχανική διαδοχή στοιχείων, ούτε επικαλείται λόγους για τους οποίους το αμφισβητούμενο πρόγραμμα διαφέρει από άλλα προγράμματα της ίδιας κατηγορίας, δηλαδή αν η συγκεκριμένη μορφή απεικόνισης εμφανίζει δικές της ιδιαιτερότητες έναντι των ήδη υφισταμένων (δημιουργική προσφορά που υπερέχει σαφώς του μέσου όρου). Δεν αρκεί ως προεκτέθηκε για να προσδώσει πρωτοτυπία σε ένα έργο, το απλό γεγονός ότι αυτό δεν είναι αντιγραφή ενός άλλου, ούτε η πρωτοτυπία ταυτίζεται με τον κόπο, την επιμέλεια, την έκταση, τη χρησιμότητα του, τη δαπάνη ή τη χρονική διάρκεια που απαιτήθηκαν για την εκπόνηση του. Επιπλέον παραλείπει η ενάγουσα να αναφέρει σε τι ακριβώς συνίσταται η αντιγραφή του προγράμματος της από τη δεύτερη εναγόμενη για λογαριασμό της πρώτης εναγομένης, ούτε στοιχεία περί της ουσιαστικής ομοιότητας βασικών στοιχείων των δύο προγραμμάτων. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω πρέπει η αγωγή να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω αοριστίας κατ' αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου (βλ. ΑΠ 496/1990 ΕΕΔ 50/235), σύμφωνα και μετά αναφερθέντα στην παραπάνω μείζονα σκέψη. Τέλος τα δικαστικά έξοδα των εναγομένων πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της ενάγουσας λόγω της ήττας της (άρθρο 176 ΚΠολΔ), κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

(Απορρίπτει την αγωγή.)

N.B